

jeg har aldrig haft det dårligt med, at der er en vis porøsitet i selv nok så fortrolige forhandlinger.

Her valgte vi altså, at det ikke bare var hovedaktørerne, som fik dem; her skulle alle have dem. Pressefolkene fik jo simpelt hen sendt en pakke papirer med dages mellemrum. Det førte desværre til, da ingenting var fortroligt, at meget lidt af det kom i aviserne, men sådan er det jo med åbenhed. Åbenhed fører til ringe pressekædning, men det må man leve med. Vi har i hvert fald været ekstremt demokratiske.

Dertil kommer, at forligspartierne jo ikke har lagt bånd på sig selv undervejs i drøftelserne. Det kan næsten betegnes som et mirakel, at vi til sidst blev enige efter alt det, vi har sagt hver især i forløbet. Jeg synes, det har været forbilligt, det er sådan, vi skal lave demokrati: fuld åbenhed, alle skal være med, ingen skjulte papirer, alle rapporter osv. skal ind i billedet. Det har oven i købet været sådan, at staten har bidraget med jeg ved ikke hvor mange forskellige rapporter – ofte med lidt usammenhængende værdigrundlag, altså inkonsistent værdigrundlag – og det har da været fint, at alle parter er blevet hørt.

Der er selvfølgelig en række ting, vi ikke når her inden sommerferien, og det har vi også været opmærksomme på i forligskredsen. Det vigtige spørgsmål om konkurrencesituationen i udgangsforløbet, altså åbningsbalancen for kraftværkerne, skal på plads. Her har vi lovet hinanden at tage hensyn til, at konkurrencesituationen skal være i orden, og jeg er villig til også at diskutere andre dele af elsektorens muligheder, når det drejer sig om åbning, så vi også her sikrer anstændige vilkår.

Men det gør jo ikke tingene lettere i dette forløb, at man skal have dyngt en reel interesse-diskussion til med jeg ved ikke hvor mange juridiske argumenter, som ofte er ledsaget af kraftudtryk – ja, undskyld ordet »kraftudtryk«, når vi taler om elsektoren – som ikke er egnet til at befordre et ordentligt klima. Når man en gang imellem læser noget og hører fru Aase D. Madsen her i dag, er det, som om elsektoren først har fået noget at vide om alt det her for få dage siden, og det er altså en sandhed med så store modifikationer, at den nærmer sig en løgn.

Der er selvfølgelig nogle enkeltspørgsmål, som vi skal have afklaret allerede nu, og jeg er nødt til at sige, at partierne var enige om, at der ikke skulle skabes noget hul i produktionen i

vindmølleindustrien. Det skete ud fra alle de argumenter, som jeg synes hr. Ebbe Kalnæs på så glimrende måde har redegjort for her i dag, og som fru Anni Svanholt, hr. Frank Dahlggaard og hr. Martin Glerup og jeg tror faktisk ordførerne for alle forligspartierne har sagt i dag, at det var vores ønske, at den skulle have en god start.

Hvis der er opstået uklarhed om enkelte af vore formuleringer, skal vi selvfølgelig have det rettet, og det skal gøres hurtigt. Men det skal ikke medføre, at vi nu skal til at genforhandle hele elreformen eller balancen i reformen. Bygningen er nu i en konstruktionsfase, og hvis vi begynder at lave om på fundamentet for aftalen, braser den sammen. Derfor skal vi holde fast i det, vi har aftalt, og man skal ikke tage fejl af, at det at lave en så ambitiøs politik, som vi har lavet med hensyn til markedsåbning, naturligvis kræver ordentlig forberedelse, og de politiske beslutninger skal være truffet så betids, at hele det tekniske forberedelsesarbejde kan køre igennem.

Så har jeg et svar til hr. Peter Hansen-Nord, som jeg også synes holdt en glimrende tale – lige bortset fra, at der var et par tidspunkter undervejs i talen, hvor jeg synes, hans skygge forfulgte ham lovlig meget, og hvor han kom med lidt skræmmende proportioner. Men bortset fra det var det i øvrigt et glimrende indlæg, hr. Hansen-Nord holdt; han vedstod det, vi havde aftalt, og det er jeg glad for.

Hr. Hansen-Nord stillede flere relevante spørgsmål, men stillede mig navnlig ét spørgsmål, som kræver et svar. Hr. Hansen-Nord sagde, at han godt kunne se, at det er nødvendigt med disse bemyndigelser, men spurgte, om man kunne få sikkerhed for, at Folketinget ikke bliver sat ud af spillet, når der gives disse bemyndigelser – der selvfølgelig er bundet til en aftale – så Folketinget ikke køber katten i sækken i denne forbindelse. Jeg kan svare hr. Hansen-Nord helt klart, at der vil blive draget omsorg for, at alle bekendtgørelser – hvis de har bare den mindste politiske relevans – vil tilgå Folketingets Energitpolitiske Udvalg, så der er mulighed for at rejse spørgsmålet både dér og i øvrigt også i forligskredsen.

Vi vil naturligvis ved udmøntningen af disse rammebetingelser drage fordel af den kæmpeviden, som aktørerne besidder på dette område; jeg tror, det også var hr. Hansen-Nord, som var inde på det. Man skal jo en gang imellem sonde mellem sagkundskab og særinteresser, og